

25/10

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij klaagschrift van 17 juni 2025 door A, hierna te noemen klaagster, ingediende klacht tegen B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen en gebruiker van het dienstmerk psycholoog NIP.

I De procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlage d.d. 27 juni 2025 en de aanvulling daarop d.d. 15 juli 2025;
- het verweerschrift d.d. 22 augustus 2025;
- het verzoek van klaagster om een schriftelijke verklaring CGT (cognitieve gedragstherapie) ingediend bij het College op 1 september 2025;
- de mail van de secretaris van het College aan klaagster d.d. 2 september 2025 met verwijzing naar de limitatieve taken van het College en dat haar mail van 1 september 2025 zal worden aangemerkt als repliek;
- De mail van 4 september 2025 van de secretaris waarbij de mail van 2 september 2025 samen met de repliek aan verweerster werd doorgestuurd en werd gevraagd om dupliek;
- de dupliek met de bijlage d.d. 28 september 2025.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 5 november 2025.

II Wat is er gebeurd?

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Verweerster is sinds 2022 als zelfstandig gevestigd gz-psycholoog werkzaam in haar eigen ambulante praktijk X te Y en Z (hierna ook wel de praktijk).
- b. Klaagster, geboren in XXXX, is op 29 september 2017 aangemeld bij verweerster die toen nog was aangesloten bij N.
- c. Klaagster werd door verweerster vanaf januari 2022 in de praktijk behandeld met cognitieve gedragstherapie waaronder EMDR en steunende gesprekken.
- d. Op 18 maart 2024 vond de laatste behandeling van de in totaal ongeveer 50 gegeven behandelingen sinds januari 2022 plaats.
- e. Op 7 april 2024 heeft verweerster op verzoek van klaagster een verklaring opgesteld over de door haar gevolgde cognitieve gedragstherapie en "dat het voor haar niet aan sloeg". Deze aan het College overgelegde verklaring wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.
- f. Op 17 juni 2025 werd de onderhavige klacht ingediend. Hieruit blijkt dat klaagster het niet eens is met de inhoud van de door verweerster afgelegde volgens haar niet bruikbare verklaring.

25/10

- g. Op 4 september 2025 heeft verweerster op verzoek van klaagster een nieuwe verklaring over de behandeling opgesteld, die bij dupliek aan het College is overgelegd. Ook deze verklaring wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd. In deze verklaring heeft verweerster onder meer vermeld dat klaagster niet voldoende heeft geprofiteerd van de behandeling. Verweerster heeft in deze verklaring daarnaast de precieze duur van de behandeling uitgesplitst per consult opgenomen. Ook staat in de verklaring beschreven dat klaagster de neiging heeft de rol van behandelaar over te nemen, weerstand te bieden en zelf de regie over te nemen. De complexiteit van de klachten van klaagster vraagt volgens verweerster om een specialistische behandeling, die niet beschikbaar is binnen de praktijk.
- h. Klaagster heeft vanaf 30 oktober 2025 nog diverse malen via e-mail aan het College verzocht aanvullende stukken in te mogen dienen en de zitting te verplaatsen. Dit is door het College geweigerd onder verwijzing naar artikel 2.3.6 lid 3 van het Reglement voor het Toezicht (RvT).

III De klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld omdat zij verklaringen over de behandeling van klaagster heeft afgelegd die klaagster belemmeren in haar euthanasietraject. Volgens klaagster is het niet aan verweerster haar aanvraag voor euthanasie inhoudelijk te beoordelen of te vertragen.

IV De reactie van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Zij heeft onder meer verklaard dat klaagster waarschijnlijk een verklaring wil hebben inhoudende dat zij volledig is uitbehandeld en dat niets haar meer kan helpen. Verweerster kan haar die verklaring echter niet verstrekken aangezien dit niet haar professionele overtuiging is. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Welke uitgangspunten gelden bij de beoordeling?

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.

De bespreking van de klacht

V.2. Het College oordeelt dat de klacht niet gegrond is. Hierna zal worden uitgelegd waarom dat zo is.

25/10

V.3. Beide door verweerster aan klagster op haar verzoek verstrekte verklaringen zijn te kwalificeren als "rapportage" in de zin van artikel 1.17 van de Beroepscode. Er is immers sprake van tot klagster herleidbare bevindingen die schriftelijk zijn uitgebracht.

V.4. Artikel 94 van de Beroepscode handelt over correctie, aanvulling of verwijdering van gegevens in rapportage. Dit artikel luidt als volgt:

"De gegevens in de rapportage, waarvan de cliënt aannemelijk maakt dat ze feitelijk onjuist of onvolledig zijn dan wel niet ter zake doen gezien de doelstelling van de rapportage, worden door de psycholoog gecorrigeerd, aangevuld of verwijderd. Dit geldt niet voor de bevindingen en conclusies, deze behoren tot de professionele verantwoordelijkheid van de psycholoog."

V.5. Klagster heeft bij repliek verzocht om aanpassing van de door verweerster in april 2024 afgelegde verklaring inhoudende dat daarin uitsluitend de exacte duur van de gevolgde cognitieve gedragstherapie wordt vermeld en dat een professionele omschrijving van de reactie van klagster op de behandeling daarin wordt gegeven.

Verweerster heeft bij dupliek een nieuwe verklaring van september 2024 overgelegd waarin zij precies heeft vermeld hoeveel sessies er binnen het zorgtraject hebben plaatsgevonden. Ook is hierin vermeld de soort therapie die door klagster is gevolgd en het feit dat zij hiervan te weinig heeft geprofiteerd.

V.6. Het College is van oordeel dat de klacht niet gegrond is. Klagster kan niet gedwongen worden haar verklaring nog verder aan te vullen. Dat klagster, naar zij bij repliek stelt, kan worden beschouwd als uitbehandeld, is een bevinding die niet wordt gedeeld door verweerster. Deze bevinding behoort tot de professionele verantwoordelijkheid van de psycholoog in de zin van artikel 94 van de Beroepscode. Verweerster behoeft haar rapportage als zorgvuldig handelend beroepsbeoefenaar dan ook niet verder in de door klagster gewenste zin aan te vullen.

De slotsom

Nu ook overigens niet is gebleken dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, komt het College tot de slotsom dat de klacht in zijn geheel ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen en verzonden op 2 december 2025

door:

25/10

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. H. Geertsema,
drs. R.A.M. Postma,
drs. A. Wensing-Kruger,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. C.M. Berkhout